

"Verzetspensioen verleend op twijfelachtige gronden (deel 3)"

EEN VERZETSPENSIOEN VERLEEND OP TWIJFELACHTIGE GRONDEN AAN ZOGENAAMD "VERZETSSTRIJDER". (DEEL 3)

Alweer een nobele "verzetsdaad" van kaliber door F. v. d. Wal sr. in Uw optiek deze morele chantage?

De grote sommen door chantage verkregen geld zouden volgens chanteur van der Wal echter verrekend worden bij de erfenis, waar mij uit de stukken niets van is gebleken. In gewone mensentaal noemt men zo iemand een dief en een immorele chanteur.

Wel heel lachwekkend, als het niet zo treurig was geweest en wederom kenmerkend voor Uw onzorgvuldige rapportage is de brief van de Heer X., waarin hij schrijft hoe van der Wal in de tijd van de luchtlandingen in sept. 1944 met zijn "observaties" van grote waarde was.

Volgens zowel Charles Dijkmans als van der Wal zelf bevond hij zich op dat genoemde tijdstip dat die observaties plaats vonden echter in Amsterdam in de woning van zijn ouders Palestrinastraat 4 hs.

Wellicht zult U willen aanvoeren dat de ware verzetsman als een James Bond op wel tien plaatsen tegelijkertijd aanwezig kan zijn en ogen van voren en van achteren heeft, maar dan heeft U toch echt al teveel misdadige films gezien. En als die nooit plaats gevonden observaties van de luchtlandingen zo belangrijk waren, waarom zijn de daar uit voortvloeiende oorlogshandelingen zo desastreus verlopen in het nadeel van de geallieerden bij de slag om Arnhem? U kunt de geschiedenisboekjes misschien eens raadplegen bij de koffie onder werktijd, want veel anders zult U toch ook niet te doen hebben bij de Stichting 1940-1945, nietwaar?

En Mevrouw Mr. R.; op wiens instigatie heeft U alle namen, plaatsen en data uit de mij toe gezonden stukken door Uw dienst verwijderd en vervangen door letters uit het alfabet?

U zult het er als overbetaalde akademika wel druk mee gehad hebben, naast al die werkzaamheden die voortvloeien uit het vertroetelen van kindertjes van nsb-ers en landverraders. In ieder geval is het goed te weten in geval van een komende oorlog waar de vrienden van het verzet zitten. In elk geval niet bij de stichting 1940-1945!

Wat de brief betreft die de beklagenswaardige psychiatrische patiënte mevrouw Woestenburg n.a.v. de aanvraag van mijn zuster voor een uitkering als oorlogsslachtoffer bij uw stichting wil ik U er op wijzen dat deze brief van Woestenburg uitsluitend geschreven is om mijn zuster te beschadigen en van hetzelfde leugenachtige gehalte is als de rapporten van de onkontroleerbare verzetsdaden, (al zouden die zogenaamde minieme verzetsactiviteiten op waarheid berusten van wel heel kleine en volkomen onkontroleerbare omvang zijn geweest) van mijn vader.

Mevrouw Woestenburg, die haar dochter, oudste en jongste zoon, voor goed in de steek liet toen deze nog geen twee jaar was, (met uitzondering van een kort verblijf bij de ouders van mevr. Woestenburg tot ook dat haar te veel werd) heeft in geen enkel opzicht recht van spreken, noch een oordeel uit te brengen over iemand die zij nooit heeft mee gemaakt of gekend te meer daar zij ook later nooit contact met haar heeft gezocht, inte gen deel het al tijd heeft afgewezen, mogelijk dank zij de invloed van haar orthodox roomsch katholieke echtgenoot, naar mijn informatie een laag ontwikkelde loodgieter (niet in staat van zijn werk te leven) die een uitkering schijnt te trekken, waarmee zij in een eenvoudige nieuwbouwwijk tjeswoning huist, gefinancierd door een erfenis die zij opstreek na het gewelddadige overlijden van mijn jongste broer.

Mijn zuster is over het in de steek laten door haar moeder zowel als door haar vader nooit heen gekomen en heeft een historie van psychotherapeutische en psychiatrische hulp achter de rug en is doordat zij al lange tijd niet in staat is tot werken afhankelijk van een minieme bijstands uitkering.

Zij is, mevrouw Mr. Roodenburg, het werkelijke enige oorlogsslachtoffer van mijn familie en die andere zogenaamde "slachtoffers" (de uitkeringstrekkers van der Wal s.r. en mevrouw Woestenburg) zijn arbeidsschuwe poseurs en profiteurs van de overheids gelden geweest tijdens hun onbenullige leven.

Mevrouw Woestenburg rept van de “asociale bende” waarin mijn zuster zou wonen. Hiervan is mij echter nooit iets gebleken. Zij houdt haar eenvoudig gemeubileerd appartement in een volkswijk goed schoon en haar inrichting is goed geordend. Lange tijd heeft zij bovendien in het onderwijs gewerkt en heeft tijdens haar jaren aan de opleiding voor kleuterleidsters alleen onze vader moeten verzorgen, die immers voor alles altijd te lamelijk was, zelfs om zichzelf te onderhouden.

Overdag had zij een baan in die jaren, des avonds ging zij naar school en daar tussen door jengelde mijn vader als een onnozel, onvolwassen, nooit volgroeid, verwend kind haar schaarse vrije tijd vol.

(wordt vervolgd)

© november 2012, fredvanderwal, BasicPublishing.nl